

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Факультет № 6

Кафедра кримінального права та кримінології

РОБОЧА ПРОГРАМА

**навчальної дисципліни НАПРЯМИ РОЗВИТКУ НАУКИ
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО**

вибіркових компонент

освітньої програми третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти

за профілем підготовки 081 Право (правозастосування)

Харків 2023

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 25.09.2023 р. №8

СХВАЛЕНО

Вченою радою факультету №6
Протокол від 21.09.2023 р. №8

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
ХНУВС з юридичних дисциплін
Протокол від 22.09.2023 р. №8

Розглянуто на засіданні кафедри кримінального права та кримінології
факультету № 6 ХНУВС (протокол № 8 від 28.08.2023 р.)

Розробник:

1. Професор кафедри кримінального права та кримінології факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор Денісов С.Ф.
2. Доцент кафедри кримінального права та кримінології факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, К.А. Салаєва

Рецензенти:

1. Професор кафедри кримінального права та кримінології факультету № 1 Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор А.М. Яценко.
2. В.о. завідувача кафедри кримінально-правових дисциплін юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, кандидат юридичних наук, доцент Г.С. Рибалко.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Шифри та назви галузі знань, код та назва спеціальності, ступень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів ECTS – 3 Загальна кількість годин – 90 Кількість тем – 6	08 «Право» 081 «Право»,	Навчальний курс: 2 Семестр: 4 Види контролю: екзамен
Розподіл навчальної дисципліни за видами занять:		
денна форма навчання		заочна форма навчання
Лекції – 16; (години) Семінарські заняття – 28; (години) Практичні заняття – 0; (години) Лабораторні заняття – 0; (години) Самостійна робота – 46_; (години) Індивідуальні завдання: Курсова робота – немає (кількість; № семестру)		Лекції – 8; (години) Семінарські заняття – 10; (години) Практичні заняття – 0; (години) Лабораторні заняття – 0; (години) Самостійна робота – 26; (години) Індивідуальні завдання: Курсова робота – немає (кількість; № семестру)

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни є набуття аспірантами ґрунтовних знань доктринальних положень науки кримінально-виконавче право, порядку виконання кримінальних покарань та його історичних витоків, основних напрямів та змісту діяльності органів і установ виконання покарань, норм кримінально-виконавчого законодавства, міжнародних стандартів поводження із засудженими і виконання кримінальних покарань у закордонних країнах, ознайомлення з перспективними напрямками розвитку науки кримінально-виконавче право, формування спеціальних (фахових) компетентностей для якісного виконання власного наукового дослідження, результати якого повинні мати наукову новизну, теоретичне і практичне значення, та його успішного захисту.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Напрями розвитку науки кримінально-виконавче право» є :

- отримання ґрунтовних знань з основних напрямів розвитку науки кримінально-виконавче право, її доктринальних положень;
- ознайомлення з особливостями формування та розвитку науки кримінально-виконавче право у зарубіжних країнах і з'ясування можливості застосування закордонного досвіду у вдосконаленні вітчизняного кримінально-виконавчого права;
- узагальнення наукових поглядів про основні напрями розвитку теоретичних і практичних питань науки кримінально-виконавче право;
- формування вмінь та навичок щодо самостійного виявлення проблемних питань кримінально-виконавчого права, їх аналізу та використання отриманих знань під час проведення власного наукового дослідження.

Міждисциплінарні зв'язки: дисципліна «Напрями розвитку науки кримінально-виконавче право» вивчається в єдності з кримінально-виконавчим правом, кримінологією, кримінальним і кримінально-процесуальним правом. Знання, отримані при вивченні цих дисциплін є вихідними для вірного розуміння соціального призначення, сутності і змісту дисципліни «Напрями розвитку науки кримінально-виконавче право» .

Очікувані результати навчання: згідно з вимогами освітньої програми аспіранти повинні:

знати:

- рівень наукової розробленості окремих проблемних питань науки кримінально-виконавче право;
- завдання і перспективи формування державної кримінально-виконавчої політики;
- положення науки кримінально-виконавче право зарубіжних країн;

- міжнародні стандарти у сфері поводження із засудженими та здійснення міжнародного співробітництва у процесі виконання покарань;
- проблемні питання реформування та перспективи розвитку системи органів і установ виконання покарань;
- особливості реалізації державної кримінально-виконавчої політики щодо виконання окремих видів кримінальних покарань;
- особливості реалізації державної кримінально-виконавчої політики щодо звільнення від відбування покарання, допомоги особам, що звільняються від відбування покарання, та їх соціальної адаптації.

вміти:

- вільно орієнтуватися в структурі норм чинного кримінально-виконавчого законодавства України, тлумачити та використовувати їх в процесі наукових досліджень;
- вільно оперувати фаховою термінологією кримінально-виконавчого права;
- формулювати основні проблемні питання та напрями розвитку науки кримінально-виконавче право;
- застосовувати методи наукового аналізу під час проведення досліджень окремих проблемних питань кримінально-виконавчого права;
- вирішувати практичні питання щодо порядку і умов виконання окремих видів покарань, звільнення від відбування покарання, порядку надання допомоги особам, котрі звільнені від відбування покарання, а також щодо порядку здійснення контролю і нагляду за звільненими від відбування покарання особами;
- вміти здійснювати порівняльно-правові дослідження окремих питань науки кримінально-виконавче право;
- критично аналізувати наукові позиції щодо конкретних проблемних питань в науці кримінально-виконавчого права та формулювати власні висновки;
- формулювати чіткі висновки щодо рівня наукової розробленості окремих проблемних питань в науці кримінально-виконавче право та перспектив їх вирішення.
- використовувати знання щодо напрямів розвитку науки кримінально-виконавче право у власних наукових дослідженнях кримінально-правового спрямування.

3. Програма навчальної дисципліни

Тема № 1. Напрямки розвитку державної політики у сфері виконання кримінальних покарань

Поняття державної політики у сфері виконання кримінальних покарань України. Місце та роль політики у сфері виконання кримінальних покарань в державній кримінальній політиці.

Цілі за завдання державної політики у сфері виконання кримінальних покарань.

Характеристика діяльності окремих суб'єктів розробки єдиної державної політики у сфері виконання покарань у формуванні напрямів державної кримінально-виконавчої політики.

Форми реалізації політики у сфері виконання кримінальних покарань.
Сучасні напрями державної кримінально-виконавчої політики.

Тема № 2. Напрями розвитку кримінально-виконавчого законодавства

Проблеми формування системи джерел кримінально-виконавчого права.

Міжнародно-правові акти як джерела кримінально-виконавчого права.

Проблеми гармонізації національного законодавства України із міжнародного-правовими документами Організації Об'єднаних Націй та Європейського Союзу.

Проблеми кодифікації і систематизації кримінально-виконавчого законодавства України.

Сучасні тенденції та перспективи гуманізації кримінально-виконавчого законодавства України.

Тема № 3. Напрями реформування системи органів і установ виконання покарань

Реформування та перспективи розвитку системи органів і установ виконання покарань.

Завдання та повноваження Державної кримінально-виконавчої служби України.

Проблеми та перспективи розвитку органів пробації в Україні. Перспективи запозичення зарубіжного досвіду реформування системи органів і установ виконання покарань.

Приватні в'язниці у міжнародній практиці.

Тема № 4. Напрями вдосконалення виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі

Проблемі питання виконання покарань у виді штрафу; конфіскації майна; позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу; службових обмежень для військовослужбовців; позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю; громадських робіт; виправних робіт.

Тема № 5. Напрями вдосконалення виконання покарань у вигляді позбавленні волі та довічного позбавлення волі

Проблемні питання виконання покарання у виді арешту; тримання у дисциплінарному батальйоні; обмеження волі на певний строк; позбавлення волі; довічного позбавлення волі.

Проблеми реалізації виховного впливу, загальноосвітнього та професійного навчання засуджених в установах виконання покарань.

Проблемні питання відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками.

Проблемні питання відбування покарання у виді позбавлення волі неповнолітніми.

Тема № 6. Напрями вдосконалення регулювання звільнення від відбування покарання, допомоги особам, що звільняються від відбування покарання, та їх соціальної адаптації

Проблемні питання звільнення від відбування покарання.

Проблеми забезпечення правового статусу осіб, які відбули покарання.

Теоретичні і прикладні питання реінтеграції до суспільства осіб, які відбули покарання у виді позбавлення.

Проблемні питання соціальної адаптації осіб, що звільняються від відбування покарання.

Напрями вдосконалення системи контролю та нагляду за особами, звільненими від відбування покарання.

4. Структура навчальної дисципліни

4.1. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (денна форма навчання)

Найменування теми	Кількість годин відведених на вивчення навчальної дисципліни						Вид контролю
	Всього	з них:					
		лекції	Се мі на рс ьк і за ня тт я	Пр акт ичн і зан ятт я	Лаб ора тор ні зан ятт я	Сам ості йна робо та	
Семестр № 4							
Тема № 1. Напрямки розвитку державної політики у сфері виконання кримінальних покарань	16	6	-	6	-	4	

Тема № 2. Напрями розвитку кримінально-виконавчого законодавства	14	-	-	-	-	14		
Тема № 3. Напрями реформування системи органів і установ виконання покарань.	14	4	-	6	-	4		
Тема № 4. Напрями вдосконалення виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.	17	6	-	8	-	3		
Тема № 5. Напрями вдосконалення виконання покарань у вигляді позбавлення волі та довічного позбавлення волі.	17	-	-	8	-	9		
Тема № 6. Напрями вдосконалення регулювання звільнення від відбування покарання, допомоги особам, що звільняються від відбування покарання, та їх соціальної адаптації.	12	-	-	-	-	12		
Всього за семестр № 4	90	16	-	28	-	46	Екза	мен

4.1.2. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (заочна форма навчання)

Найменування теми	Кількість годин відведених на вивчення навчальної дисципліни		
	Всього	з них:	

	0	лек ції	Се мі на р с ьк і з а н я т т я	Пр акт ичн і зан ят т я	Ла бо ра тор ні з а н ят т я	Са мос тій на роб ота	Вид конт рол ю
Семестр № 4							
Тема № 1. Напрямки розвитку державної політики у сфері виконання кримінальних покарань	16	4	-	2	-	4	
Тема № 2. Напрями розвитку кримінально-виконавчого законодавства	14	-	-	-	-	14	
Тема № 3. Напрями реформування системи органів і установ виконання покарань.	14	2	-	4	-	4	
Тема № 4. Напрями вдосконалення виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.	17	2	-	2	-	3	
Тема № 5. Напрями вдосконалення виконання покарань у вигляді позбавленні волі та довічного позбавлення волі.	17	-	-	2	-	9	
Тема № 6. Напрями вдосконалення регулювання звільнення від відбування покарання, допомоги особам, що звільняються від відбування покарання, та їх соціальної адаптації.	12	-	-	-	-	12	
Всього за семестр № 4	90	8	-	10	-	72	Екза мен

4.3. Питання, що виносяться на самостійне опрацювання

Завдання що виносяться на самостійну роботу курсанта	Література:
<p>Тема № 1: Напрямки розвитку державної політики у сфері виконання кримінальних покарань</p>	<p>Нормативні акти: 1-3, 8,9 Основна: 1-6</p>
<p>Визначити:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття державної політики у сфері виконання кримінальних покарань України. Місце та роль політики у сфері виконання кримінальних покарань в державній кримінальній політиці. 2. Цілі за завдання державної політики у сфері виконання кримінальних покарань. 3. Характеристика діяльності окремих суб'єктів розробки єдиної державної політики у сфері виконання покарань у формуванні напрямів державної кримінально-виконавчої політики. 4. Форми реалізації політики у сфері виконання кримінальних покарань. 5. Сучасні напрями державної кримінально-виконавчої політики. 6. Критерії оцінки результатів кримінально-виконавчої політики. <p>Підготувати доповідь за темою:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Проблеми визначення критеріїв оцінки результатів кримінально-виконавчої політики. – Основні фактори, що визначають формування та зміну напрямів кримінальної політики у сфері виконання кримінальних покарань на сучасному етапі розвитку українського суспільства. 	
<p>Тема № 2: Напрями розвитку кримінально-виконавчого законодавства</p>	<p>Нормативні акти: 1-3, 8,9 Основна: 1-6</p>

	<p>Визначити:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Проблеми формування системи джерел кримінально-виконавчого права. 2. Міжнародно-правові акти як джерела кримінально-виконавчого права. 3. Проблеми гармонізації національного законодавства України із міжнародного-правовими документами Організації Об'єднаних Націй та Європейського Союзу. 4. Проблеми кодифікації і систематизації кримінально-виконавчого законодавства України. 5. Сучасні тенденції та перспективи гуманізації кримінально-виконавчого законодавства України. <p>Підготувати доповідь за темою:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Принципи кримінально-виконавчого законодавства. – Напрями гуманізації кримінально-виконавчого законодавства України. 	
	<p><i>Тема № 3: Напрями реформування системи органів і установ виконання покарань.</i></p>	<p>Нормативні акти: 1-7, 9, 14. Основна: 1-5. Додаткова: 1, 5, 10, 14, 15.</p>

	<p>Визначити:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Реформування та перспективи розвитку системи органів і установ виконання покарань. 2. Завдання, повноваження та місце Державної пенітенціарної служби України серед інших органів і установ виконання покарань. 3. Проблеми та перспективи розвитку органів пробації в Україні. 4. Перспективи запозичення зарубіжного досвіду реформування системи органів і установ виконання покарань. 5. Приватні в'язниці у міжнародній практиці. <p>Підготувати доповідь за темою:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Характеристика системи виконання покарань в у будь-якій державі світу (на вибір слухача) та можливості запозичення зарубіжного досвіду для реформування системи виконання покарань України. – Зарубіжний досвід приватизації тюрем. 	
	<p>Тема № 4. Напрями вдосконалення виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі</p>	<p>Нормативні акти: 1-4, 10, 11, 12, 14 Основна: 1-5. Додаткова: 1, 10, 13.</p>

	<p>Визначити:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Проблемі питання виконання покарань у виді штрафу. 2. Проблемі питання виконання покарань у виді конфіскації майна. 3. Проблемі питання виконання покарань у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу. 4. Проблемі питання виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю. 5. Проблемі питання виконання покарання у виді громадських робіт. 6. Проблемні питання виконання покарання у виді виправних робіт. 7. Проблемні питання виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців. 8.. <p>Підготувати доповідь за темою:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Сучасні проблеми виконання покарання у виді штрафу. – Сучасні проблеми виконання покарання у виді громадських робіт. – Сучасні проблеми виконання покарання у виді виправних робіт. 	
	<p>Тема № 5: Напрями вдосконалення виконання покарань пов'язаних з позбавлення волі та довічного позбавлення волі.</p>	<p>Нормативні акти: 1-3, 5-7, 11, 12. Основна: 1-5. Додаткова: 7-9, 12.</p>

	<p>Визначити:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Проблемні питання виконання покарання у виді арешту 2. Проблемні питання виконання покарання у виді обмеження волі. 3. Проблемні питання виконання покарання у виді тримання у дисциплінарному батальйоні 4. Проблемні питання виконання покарання у виді позбавлення волі. 5. Проблеми реалізації виховного впливу, загальноосвітнього та професійного навчання засуджених в установах виконання покарань. 6. Проблемні питання відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками. 7. Проблемні питання відбування покарання у виді позбавлення волі неповнолітніми. 8. Проблемні питання виконання покарання у виді довічного позбавлення волі. <p>Підготувати доповідь за темою:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Сучасний стан впровадження міжнародних стандартів у вітчизняну практику виконання покарання у вигляді позбавлення волі. – Напрями вдосконалення системи професійної підготовки засуджених. 	
	<p><i>Тема № 6: Напрями вдосконалення регулювання звільнення від відбування покарання, допомоги особам, що звільняються від відбування покарання, та їх соціальної адаптації.</i></p>	<p>Нормативні акти: 1-3, 5-7, 11, 12. Основна: 1-5. Додаткова: 7-9, 12.</p>

		<p>Визначити:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Проблемні питання звільнення від відбування покарання. 2. Проблеми забезпечення правового статусу осіб, які відбули покарання. 3. Теоретичні і прикладні питання реінтеграції до суспільства осіб, які відбули покарання у виді позбавлення. 4. Проблемні питання соціальної адаптації осіб, що звільняються від відбування покарання. 5. Напрями вдосконалення системи контролю та нагляду за особами, звільненими від відбування покарання. <p>Підготувати доповідь за темою:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Співвідношення соціального контролю адміністративного нагляду за звільненими з місць позбавлення волі. – Сучасні проблеми допомоги особам звільненим від відбування покарання. 	
--	--	--	--

5. Індивідуальні завдання

5.1.1. Теми рефератів

1. Принципи кримінально-виконавчої політики.
2. Історичні етапи розвитку кримінально-виконавчої політики України.
3. Міністерство юстиції України як суб'єкт формування державної політики у сфері виконання кримінальних покарань.
4. Вплив доктрини кримінально-виконавчого права на формування державної кримінально-виконавчої політики України.
5. Характеристика сучасного етапу трансформації кримінально-виконавчого законодавства України.
6. Можливості використання історично-правового методу в розробці напрямів вдосконалення кримінально-виконавчого законодавства.
7. Можливості використання порівняльно-правового методу в розробці напрямів вдосконалення кримінально-виконавчого законодавства.
8. Проблеми організації управлінської діяльності в органах і установах кримінально-виконавчої системи України.

9. Проблеми забезпечення фінансування і матеріально-технічного забезпечення діяльності органів і установ виконання покарань.
10. Проблеми та перспективи впровадження в діяльність органів та установ виконання покарань інноваційних технологій.
11. Напрями розвитку системи контролю і нагляду за виконанням кримінальних покарань в Україні.
12. Міжнародний контроль за діяльністю органів та установ виконання покарань.
13. Інститут виконання вироку в Україні вироку іноземного суду чи міжнародної судової установи: кримінально-виконавчий аспект.
14. Характеристика виконання покарання у виді конфіскації майна у зарубіжних країнах: критичний аналіз можливостей запозичення зарубіжного досвіду.
15. Характеристика виконання покарання у виді арешту у зарубіжних країнах: критичний аналіз можливостей запозичення зарубіжного досвіду.
16. Характеристика виконання покарання у виді обмеження волі у зарубіжних країнах: критичний аналіз можливостей запозичення зарубіжного досвіду.
17. Напрями вдосконалення організаційно-правових засад відбування покарання у вигляді довічного позбавлення волі.
18. Аналіз можливостей запозичення досвіду зарубіжних країн щодо виконання покарань у вигляді позбавлення волі.
19. Проблеми забезпечення прав дитини під час виконання покарання у вигляді позбавлення волі.
20. Особливості регламентації інститутів амністії і помилування в Україні та зарубіжних країнах: порівняльно-правовий аналіз.
21. Форми залучення громадськості до забезпечення соціальної адаптації осіб, звільнених від відбування покарання.
22. Проблеми запобігання злочинам серед осіб, які перебувають на обліку в кримінально-виконавчій інспекції.

6. Методи навчання

Навчання з дисципліни «Напрями розвитку науки кримінально-виконавчого права» проходить у формі лекцій, семінарських занять та самостійної роботи.

Метою аудиторних занять є систематизоване засвоєння аспірантами доктринальних положень науки кримінально-виконавче право, порядку виконання кримінальних покарань та його історичних витоків, основних напрямів та змісту діяльності органів і установ виконання покарань, норм кримінально-виконавчого законодавства, міжнародних стандартів поведінки із засудженими і виконання кримінальних покарань у закордонних країнах, ознайомлення з перспективними напрямками розвитку науки кримінально-виконавче право, формування спеціальних (фахових)

компетентностей для виконання власного наукового дослідження, результати якого повинні мати наукову новизну, теоретичне і практичне значення, та його успішного захисту.

Аудиторні заняття передбачають форми контролю засвоєння змісту дисципліни.

Лекційні заняття передбачають викладення нового теоретичного матеріалу викладачем, сприйняття цього матеріалу аспірантами. За своїм змістом лекції охоплюють основний теоретичний матеріал найважливіших тем навчальної дисципліни. Лекції проводяться з використанням сучасного мультимедійного обладнання лекційних залів та спеціалізованої аудиторії кафедри, методів візуалізації (наглядовості) навчального матеріалу за допомогою електронних презентацій. Можливо проведення бінарних лекційних занять.

Семінарське заняття – форма навчального заняття, при якому викладач організує обговорення попередньо визначених питань, а вирішення практичних завдань, до яких аспіранти повинні завчасно готувати. Результати самостійної роботи по підготовці до семінару, та безпосередня робота на семінарі фіксується в робочому зошиті семінарських занять, ведення якого обов'язково для кожного студента. Робота на семінарському занятті також передбачає доповіді за попередньо підготовленими аспірантами рефератами. Контрольні питання до семінару та рекомендації з підготовки до семінару викладені у навчально-методичних матеріалах дисципліни, які підготувала кафедра. Крім того, можливо проведення тренінгів, рольових та ігрових ситуацій, рішення задач, інших методів, які будуть сприяти засвоєнню навчального матеріалу. Викладач оцінює виступи аспірантів, їх активність у дискусії, рівень знань та уміння формулювати і відстоювати свою позицію тощо.

Самостійна робота є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом студентом у час, вільний від аудиторних навчальних занять. Самостійна робота аспіранта складається з опрацювання конспекту лекцій, підготовки до семінарських занять, самостійного освоєння навчального матеріалу по окремим темам, щодо яких не передбачені аудиторні заняття, ознайомлення з нормативними актами та рекомендованою літературою, а також самостійне виконання індивідуальних завдань, передбачених цією програмою.

Самостійна робота студента забезпечується системою навчально-методичних засобів, передбачених для вивчення навчальної дисципліни: підручник, навчальні та навчально-методичні посібники та матеріали, конспект лекцій викладача, методичними рекомендаціями тощо. Для самостійної роботи студенту також рекомендується відповідна наукова та фахова монографічна та періодична література. Самостійна робота аспіранта над засвоєнням навчального матеріалу може виконуватися у бібліотеці, навчальних кабінетах, а також і в домашніх умовах. Зміст самостійної роботи студента над дисципліною визначається в навчально-методичних матеріалах до семінарських занять, іншими методичними матеріалами, затвердженими

на кафедрі, а також завданнями та вказівками викладача, що проводить заняття у групі.

Індивідуальна самостійна робота передбачає виконання отриманого завдання: реферату (обирається студентом самостійно відповідно до переліку тем рефератів в робочій навчальній програмі), наукового повідомлення (під час роботи у науковому гуртку кафедри погоджується на індивідуальній консультації викладача, що проводить семінарські заняття).

7. Перелік питань та завдань, що виносяться на підсумковий контроль

Питання, які виносяться на складання підсумкового контролю (екзамен)

1. Поняття державної політики у сфері виконання кримінальних покарань України.
2. Цілі за завдання державної політики у сфері виконання кримінальних покарань.
3. Суб'єкти державної політики у сфері виконання покарань, їх компетенція.
4. Основні підходи до оцінки ефективності кримінально-виконавчої політики.
5. Доктринальні питання формування системи джерел кримінально-виконавчого права.
6. Міжнародно-правові акти як джерела кримінально-виконавчого права.
7. Основні напрями гармонізації національного законодавства України із міжнародними стандартами поводження із засудженими і виконання кримінальних покарань.
8. Основні підходи до кодифікації і систематизації кримінально-виконавчого законодавства України.
9. Сучасні тенденції та перспективи гуманізації кримінально-виконавчого законодавства України.
10. Перспективи реформування та розвитку системи органів і установ виконання покарань.
11. Проблеми та перспективи розвитку органів пробації в Україні.
12. Перспективи та напрями запозичення зарубіжного досвіду реформування системи органів і установ виконання покарань.
13. Напрями вдосконалення реалізації міжнародних стандартів поводження із засудженими в Україні.
14. Напрями вдосконалення регулювання дисциплінарних стягнень та заходів заохочення засуджених.
15. Напрями вдосконалення матеріально-побутового та медико-санітарного забезпечення засуджених до позбавлення волі.
16. Напрями вдосконалення правового регулювання праці засуджених.
17. Напрями вдосконалення виконання покарань у виді штрафу.

18. Напрями вдосконалення виконання покарань у виді конфіскації майна.
19. Напрями вдосконалення виконання покарань у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
20. Напрями вдосконалення виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
21. Напрями вдосконалення виконання покарання у виді громадських робіт.
22. Напрями вдосконалення виконання покарання у виді виправних робіт.
23. Напрями вдосконалення виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців.
24. Напрями вдосконалення виконання покарання у виді арешту.
25. Напрями вдосконалення виконання покарання у виді обмеження волі.
26. Напрями вдосконалення виконання покарання у виді тримання у дисциплінарному батальйоні.
27. Напрями вдосконалення виконання покарання у виді позбавлення волі.
28. Напрями вдосконалення виховного впливу, загальноосвітнього та професійного навчання засуджених в установах виконання покарань.
29. Напрями вдосконалення відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками.
30. Напрями вдосконалення відбування покарання у виді позбавлення волі неповнолітніми.
31. Напрями вдосконалення виконання покарання у виді довічного позбавлення волі.
32. Напрями вдосконалення регламентації звільнення від відбування покарання.
33. Напрями вдосконалення правового статусу осіб, які відбули покарання.
34. Напрями вдосконалення реінтеграції до суспільства осіб, які відбули покарання у виді позбавлення.
35. Напрями вдосконалення соціальної адаптації осіб, що звільняються від відбування покарання.
36. Напрями вдосконалення системи контролю та нагляду за особами, звільненими від відбування покарання.

8. Критерії та засоби оцінювання результатів навчання здобувачів

Контрольні заходи оцінювання результатів навчання включають в себе поточний та підсумковий контроль.

Засобами оцінювання результатів навчання можуть бути екзамени (залік); тести; наскрізні проекти; командні проекти; аналітичні звіти, реферати, есе; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; інші види індивідуальних та групових завдань.

Поточний контроль. До форм поточного контролю належить оцінювання:

- рівня знань під час семінарських занять;
- якості виконання самостійної роботи.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських занять і має на меті перевірку набутих здобувачем вищої освіти (далі – здобувач) знань, умінь та інших компетентностей з навчальної дисципліни.

У ході поточного контролю проводиться систематичний вимір приросту знань, їх корекція. Результати поточного контролю заносяться викладачем до журналів обліку роботи академічної групи за національної системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Оцінки за самостійну роботу виставляються в журналі обліку роботи академічної групи окремою графою за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»). Результати цієї роботи враховуються під час виставлення підсумкових оцінок.

При розрахунку успішності здобувачів враховуються такі види робіт: навчальні заняття (семінарські); самостійна робота (виконання домашніх завдань, ведення конспектів першоджерел та робочих зошитів, підготовка рефератів, наукових робіт, публікацій, виступи на наукових конференціях, семінарах та інше); контрольні роботи (виконання тестів, контрольних робіт у формі, передбаченій в робочою програмою навчальної дисципліни). Вони оцінюються за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Здобувач, який отримав оцінку «незадовільно» за навчальні заняття або самостійну роботу, зобов'язаний перескласти її.

Загальна кількість балів (оцінка), отримана здобувачем за семестр перед підсумковим контролем, розраховується як середньоарифметичне значення з оцінок за навчальні заняття та самостійну роботу, та для переводу до 100-бальної системи помножується на коефіцієнт **10**.

$$\begin{array}{l} \text{Загальна} \\ \text{кількість балів} \\ \text{(перед} \\ \text{підсумковим} \\ \text{контролем)} \end{array} = \left(\begin{array}{l} \text{Результат} \\ \text{навчальних} \\ \text{занять} \\ \text{за семестр} \end{array} + \begin{array}{l} \text{Результат} \\ \text{самостійної} \\ \text{роботи за} \\ \text{семестр} \end{array} \right) / 2) * 10$$

Підсумковий контроль. Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах.

Для обліку результатів підсумкового контролю використовується поточно-накопичувальна інформація, яка реєструється в журналах обліку роботи академічної групи. Результати підсумкового контролю з дисциплін відображаються у відомостях обліку успішності, навчальних картках здобувачів, залікових книжках. ***Присутність здобувачів на проведенні***

підсумкового контролю (заліку, екзамену) обов'язкова. Якщо здобувач вищої освіти не з'явився на підсумковий контроль (залік, екзамен), то науково-педагогічний працівник ставить у відомість обліку успішності відмітку «не з'явився».

Підсумковий контроль (екзамен, залік) оцінюється за національною шкалою. Для переводу результатів, набраних на підсумковому контролі, з національної системи оцінювання в 100-бальну вводиться коефіцієнт **10**, таким чином максимальна кількість балів на підсумковому контролі (екзамені, заліку), які використовуються при розрахунку успішності здобувачів, становить **50**.

Підсумкові бали з навчальної дисципліни визначаються як сума балів, отриманих здобувачем протягом семестру, та балів, набраних на підсумковому контролі (екзамені, заліку).

$$\begin{array}{l} \text{Підсумкові бали} \\ \text{навчальної} \\ \text{дисципліни} \end{array} = \begin{array}{l} \text{Загальна кількість} \\ \text{балів (перед} \\ \text{підсумковим} \\ \text{контролем)} \end{array} + \begin{array}{l} \text{Кількість балів за} \\ \text{підсумковим} \\ \text{контролем} \end{array}$$

Здобувач вищої освіти, який під час складання підсумкового контролю (екзамен, залік) отримав незадовільну оцінку, складає його повторно. Повторне складання підсумкового екзамену чи заліку допускається не більше двох разів з кожної навчальної дисципліни: один раз – викладачеві, а другий – комісії, до складу якої входить керівник відповідної кафедри та 2-3 науково-педагогічних працівники.

Якщо дисципліна вивчається протягом двох і більше семестрів з семестровим контролем у формі екзамену чи заліку, то результат вивчення дисципліни в поточному семестрі визначається як середньоарифметичне значення балів, набраних у поточному та попередньому семестрах.

$$\begin{array}{l} \text{Підсумкові} \\ \text{бали} \\ \text{навчальної} \\ \text{дисципліни} \end{array} = \begin{array}{l} \text{Підсумкові} \\ \text{бали за} \\ \text{поточний} \\ \text{семестр} \end{array} + \begin{array}{l} \text{Підсумкові} \\ \text{бали за} \\ \text{попередній} \\ \text{семестр} \end{array} : 2$$

Критерії оцінювання здобувачів вищої освіти під час поточного контролю (робота на семінарських, інших аудиторних заняттях, самостійна робота, виконання індивідуальних творчих завдань) та підсумкового контролю.

Робота під час навчальних	Самостійна робота	Підсумковий контроль
Отримати не менше 2 позитивних оцінок	Підготувати реферат	Отримати за підсумковий контроль не менше 30 балів

9. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
97-100	Відмінно («зараховано»)	A	«Відмінно» – теоретичний зміст курсу освоєний цілком необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані , всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані в повному обсязі, відмінна робота без помилок або з однією незначною помилкою.
94 – 96			
90-93			
85-89	Добре («зараховано»)	B	«Дуже добре» – теоретичний зміст курсу освоєний цілком необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, передбачені програмою навчання, виконані , як виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального , робота з двома-трьома незначними помилками.
80 – 84			
75 – 79		C	«Добре» – теоретичний зміст курсу освоєний цілком практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, передбачені програмою навчання, виконані , які виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з помилками , робота декількома незначними помилками або з однією-двома значними помилками.
70-74	Задовільно («зараховано»)	D	«Задовільно» – теоретичний зміст курсу освоєний неповністю , але прогалини не несуть істотного характеру, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано , деякі з виконаних завдань містять помилки, робота з трьома значними помилками.
65 – 69			
60 – 64		E	«Достатньо» – теоретичний зміст курсу освоєний частково , деякі практичні навички роботи не сформовані , частина передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконана , або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального , робота, що задовольняє мінімуму критеріїв оцінки.
40-59			«Умовно незадовільно» – теоретичний зміст курсу освоєний недостатньо , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом не сформовані , не виконано більшість навчальних завдань, робота з багатьма значними помилками.

21-40	Незадовільно («не зараховано»)	FX	освоєний частково , необхідні практичні навички роботи не сформовані , більшість передбачених програм навчання, навчальних завдань не виконано , або якість їхнього виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального ; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання), робота, що
1-20		F	« Безумовно незадовільно » – теоретичний зміст курсу освоєно , необхідні практичні навички роботи сформовані , всі виконані навчальні завдання містять помилки , додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не приведе до значимого підвищення якості виконання навчальних завдань, робота, що потребує подальшої переробки

10. Рекомендована література

3. Рекомендована література (основна, допоміжна), інформаційні ресурси в Інтернеті

Нормативні акти

1. Конституція України : від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141. // URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Кримінально-виконавчий кодекс [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#Text>
3. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
4. Про Національну поліцію: закон України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
5. Про державну кримінально-виконавчу службу України: закон України від 23.06.2005 [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2713-15#Text>
6. Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі: закон України від 01.12.1994 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/264/94-%D0%B2%D1%80#Text>
7. Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк: закон

- України від 17.03.2011 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3160-17#Text>
8. Про виконавче провадження: закон України від 02.06.2016 р. № 1404-V-III [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19#Text>
 9. Про пробацію: закон України від 05.02.2015 р. № 160-VIII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19#Text>
 10. Про попереднє ув'язнення: закон України від 30.06.1993 № 3352-XII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3352-12#Text>
 11. Про застосування амністії в Україні: закон України від 01.10.1996 № 392/96-ВР [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392/96-%D0%B2%D1%80#Text>
 12. Положення про порядок здійснення помилювання, затверджене Указом Президента України від 21 квітня 2015 р. № 223/2015 «[Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/223/2015#Text>
 13. Порядок організації надання медичної допомоги засудженим до позбавлення волі, затверджений наказом Міністерства юстиції України, Міністерства охорони здоров'я України від 15.08.2014 г № 1348/5/572 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0990-14#Text>
 14. Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, затверджені наказом Міністерства юстиції № 28236/5 від 28.08.2018 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1010-18#Text>

Основна література:

1. Кримінально-виконавче право : підручник / Б.М. Головкін, А.Х.Степанюк, О.В. Лисодєд та ін. ; за заг. ред. Б.М. Головкіна, А.Х. Степанюка. — 2-ге вид., перероб. і допов. — Харків : Право, 2019. — 288 с. — Режим доступу: http://criminology.nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/05/3_kriminalno-vikonavche-pavo_2-2019_.pdf
2. Кримінально-виконавче право України: курс лекцій / В.Ф. Примаченко, В.Г. Хашев, В.В. Шаблистий, С.М. Школа, Л.Г. Якименко; за заг. ред. В.В. Шаблистого. — Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2019. — 236 с. Режим доступу: <https://er.dduvs.in.ua/xmlui/handle/123456789/4964>
3. Автухов К. А., Гель А. П., Яковець І. С. Кримінально-виконавче право України. Підручник. Київ: Юрінком Інтер. 2020. 432 с.
4. Кернякевич-Танасійчук Ю.В. Кримінально-виконавча політика України: монографія. Івано-Франківськ: Прикарпат. Нац. Ун-т ім. Василя Стефаника, 2019. 336 с.
5. Кримінально-виконавче право України: навч. посіб. / заг. ред. Є. С. Назимко. Київ : ВД «Дакор». 2020. 210 с. Режим доступу: <https://book->

[у е . с о м . у а / у р л о а д / і б л о с к / 759/57c3e85e_de53_11eb_8150_0050568ef5e6_6c0e10ea_de55_11eb_8150_0050568ef5e6.pdf](https://dpspace.univd.edu.ua/items/5166c494-529c-4751-838e-afc4a2a39dc3)

Додаткова література:

1. Канібер Ю. М. Кореляція показників рецидивної злочинності з результатами діяльності виховних колоній [Електронний ресурс] / Канібер Ю. М. // Порівняльно-аналітичне право. — 2019. — № 2. — С. 203-207. — Режим доступу: <https://dpspace.univd.edu.ua/items/5166c494-529c-4751-838e-afc4a2a39dc3>

2. Кудіна, Ю. О. Законодавство про досудову пробацію пострадянських країн / Юлія Олександрівна Кудіна // Актуальні проблеми сучасної науки в дослідженнях молодих учених : тези доп. учасників наук.-практ. конф. з нагоди святкування Дня науки, відзначення Дня Європи та 70-річчя заснування Ради Європи (м. Харків, 16 трав. 2019 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. - Харків, 2019. — С. 97-102. Режим доступу: <https://dpspace.univd.edu.ua/items/bc38f1ec-d7cc-47a6-b560-b179f08600b0>

3. Почанська, О. С. Класифікація гарантій прав громадян, засуджених до позбавлення волі в Україні / Почанська Олена Сергіївна // Наше право. — 2020. - № 3. - С. 163–170. -DOI 10.32782/LAW.2020.3.26.

4. Tasks and functions of the subjects of guaranteeing rights of persons sentenced to imprisonment in Ukraine / Serhii Bortnyk, Tatiana Kornikova, Kyrylo Muraviov, Olesia Marchenko // Amazonia Investiga. – 2020. – Vol 9, No 28 (April). – P. 92-99. – DOI: <http://dx.doi.org/10.34069/AI/2020.28.04.11>. Режим доступу: <https://dpspace.univd.edu.ua/items/4e7d3d73-f439-48db-8f2f-c9eba1b3691f>

5. Боднар, І. В. Сучасний стан системи установ виконання покарань в Україні / Ігор Володимирович Боднар, Дмитро Юрійович Кондратов // Вісник Кримінологічної асоціації України. - 2021. - № 2 (25). - С. 135-141. Режим доступу: <https://dpspace.univd.edu.ua/items/543dd7bb-a944-47db-b986-504f6f4de73e>

6. Anishchenko M, Denysov S., Dnysova T., Palchenkova M., Riabchynska O. Provision of the Right to Health of Convicted and Personnel under Conditions of Prison in Ukraine (Забезпечення права на охорону здоров'я засуджених та персоналу в умовах позбавлення волі). Teikyo Medical Journal. 2021. Vol. 44. № 1. P. 607–613. Режим доступу: <http://dpspace.zsmu.edu.ua/bitstream/123456789/14332/1/provision-of-the-right-to-health-of-convicted-and-personnel-under-conditions-of-prison-in-ukraine-60151e023bcc0.pdf>

7. Денисов С. Ф., Заїка Д. Є. Виправлення та ресоціалізація засуджених на території України у XIX-XX століттях : теоретичні та практичні аспекти // Проблеми законності. Зб. наук. праць. 2021. Вип.153. С.131-154. Режим доступу: <http://plaw.nlu.edu.ua/issue/download/14095/7591>

8. Денисов С. Ф., Заїка Д. Є. Щодо ресоціалізації та реінтеграції засуджених за проєктом Кримінального кодексу України // Мультидисциплінарні наукові дослідження і інновації: зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф., м. Куновіце, Чеська Республіка 17-18 листопада 2021 р. Куновіце : Академія ГУСПОЛ, 2021. С.19-23.

9. Денисов С. Ф., Заїка Д. Є. Виправлення та ресоціалізація засуджених та суміжні поняття // Проблеми законності : зб. наук. праць. 2021. №155. С.182-207. Режим доступу: <http://plaw.nlu.edu.ua/article/download/240934/244980/568717>

10. Денисов С. Ф., Заїка Д. Є. Проблеми виконання покарання у виді позбавлення волі в слідчих ізоляторах України. Наукові читання, присвячені пам'яті професора Т. А. Денисової: збірник матеріалів (м. Запоріжжя, 10 березня 2022 р.) Класичний приватний університет. Запоріжжя : КПУ, 2022. С. 128-131. Режим доступу: <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/d9660b81-67b4-4984-be8b-5fccc6436494/content>

11. Денисов С. Ф., Заїка Д. Є. Дослідження проблем загальноосвітнього та професійно-технічного навчання засуджених осіб. Права людини та публічне врядування в сучасних умовах : матеріали V Міжнародного правничого форуму, м. Чернівці, 10 червня 2022 р., Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, Чернівці: Технодрук, 2022. С. 158-160.

12. Денисов С. Ф., Заїка Д. Є. Дострокове звільнення засуджених до позбавлення волі з метою залучення до участі в бойових діях. Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка. 2022 № 3. С. 75-86. Режим доступу: <https://dspace.univd.edu.ua/items/531abad0-33db-4c5c-8e53-ee5e94aa010a>

13. Снітко, М. Є. Тримання осіб, щодо яких обрано запобіжний захід у виді тримання під вартою, в умовах ведення бойових дій / Снітко Микола Євгенович, Кондратов Дмитро Юрійович // Кримінально-виконавча система України та її роль у розбудові правової і соціальної держави: матеріали IX заоч. Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Чернігів, 17 черв. 2022 р.) / М-во юстиц. України, Акад. Держ. пенітенціар. служби. – Чернігів: Академія ДПіС, 2022. – С. 133-136. Режим доступу: <https://dspace.univd.edu.ua/items/0eb9a1a3-585c-4553-aa8b-54d644100ef1>

14. Жданова, І. В. Психологічний супровід в установах виконання покарань / Ірина Вячеславівна Жданова, Аліна Юріївна Сидоренко // Особистість, суспільство, війна: тези доп. учасників міжнар. психолог. форуму (м. Харків, 7 квіт. 2023 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Харків, 2023. – С. 84-86. Режим доступу: <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/a557e22a-e90e-4a65-80b9-e55122befda3/content>

15. Сverdлін, К. Ю. Проблеми правових засад кадрового забезпечення Державної кримінально-виконавчої служби України / Сverdлін Костянтин Юрійович // Проблеми сучасної поліцейської : тези доп. III наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 11 трав. 2023 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внут. справ, Наук. парк «Наука та безпека». – Вінниця : ХНУВС, 2023. – С. 166-169.

Режим доступу: <https://dspace.univd.edu.ua/items/ef064544-71ab-40ae-a8f4-37bdec22f707>

Інформаційні ресурси в інтернеті

1. Веб-сайт Міністерства юстиції України: <https://minjust.gov.ua/>
2. Веб-сайт Державної кримінально-виконавчої служби України: <https://kvs.gov.ua>
3. Веб-сайт Міністерство Внутрішніх Справ України: <http://mvs.gov.ua>
4. Веб-сайт Державної служби статистики України: <https://www.ukrstat.gov.ua>
5. Інформаційно-бібліотечний портал ХНУВС: <http://univd.edu.ua/ibportal/>
6. Електронні ресурси бібліотеки ХНУВС: <http://univd.edu.ua/dir/417/biblioteka>
7. Офіційний сайт Верховної Ради України <http://portal.rada.gov.ua>.
8. Інформаційні ресурси мережі Інтернет, наприклад, www.liga.net